

og hvorved han idelig krøb omkring imellem Stakitter — det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op, at jeg seer igjennem Stakittet ind til ham, hver sin Tour — det var det lærde Skolevæsen. ; Har det ærede Medlem maafføet de Summer, hvormed det lærde Skolevæsen opluger sin Conto? Det har i Indtægt 231,700 Rd. og i Udgift 231,700 Rd., og veed det ærede Medlem, for hvis Regning det kommer til at stille sig saaledes, at der ikke staaer en Underbalance? Det er Sorø Akademie, dette uhyggelige Akademie, som ikke mere kan række til. Dersom de lærde Skoler ikke fik 9000 Rd. af dette Akademie, saa vilde de have 9000 Rd. Underbalance; men kan man saa tage det ilde op, at man prøver paa og gjør sig den sure Flid at skaffe et Maadehold tilveie? Hvad betyde disse Indskrænkninger og Afstemninger? Det er Fingerring til Bestyrelsen og Bygningsinspecteurerne om ikke idelig og idelig og idelig at forsøge paa at faae det Overflødige, og det er en Stræben efter at bringe dem til een Gang at blive indenfor det Nødvendige. Har det ærede Medlem nøie undersøgt, om disse Gjenstande ere nødvendige eller overflødige? (Schiern: Det er Smaating!). Det ærede Medlem siger, det er Smaating; ja, generøse kunne vi alle være for Statens Regning og vistnok ogsaa meget let for vor egen Regning, men det er vor Pligt her at sørge for at skaffe en passende Ligevægt tilveie og sætte en Skranke der, hvor man idelig søger at bryde den løs. Jeg hørte godt, at det ærede Medlem i Alt dette vilde søge et Program til næste Valg, for at kunne træde op og sige: See, de spare paa Stakitter! Ja, lad os faae det Program, lad kun Sparfommeligheden blive vort Program, og jeg er overbevist om, at igjennem et Program, som siger: Vi ville haandhæve Staten i en god finantseel Stilling, skal Ingen af os staae slet for sine Vælgere. Jeg skalde ikke have taget Ordet i hele denne Sag, dersom ikke det ærede Medlem havde søgt igjennem dette Forslag at komme over paa et Gebeet, hvor jeg for mit Bedkommende ikke har isinde at lade mig træde paa Tærne. Jeg skal træde igjen og vedblive at træde igjen saa hyppig, som man vil forsøge det, og det skal endog glæde mig; thi der er altid noget Tilfredsstillende ved, saaledes at

kunne vende sig imod sine Venner og have en lille Underholdning med dem.

Alberti: I forrige Aars Udvalgsbetænkning var det udtalt som den fremtidige Tanke, at sælge Sorø Akademies Skove. Jeg finder ikke Noget berørt om dette Punkt i Udvalgets Betænkning for iaar, og som Følge deraf antager jeg, at denne Tanke hviler. Derimod er der angaaende Sorø Akademies Forstævnen et andet Punkt, hvorom jeg finder Anledning til at udtale et Par Ord. Der er nu indtraadt, hvad der blev forudsæet, da Gagen for Sorø Akademies Forstævnens Betjente normeredes i 1852, nemlig, at Forstinspektorems embedet er bleven nedlagt. Naar man efterseer den kongelige Resolution af 8de Januar 1852, hvorved Gagerne bleve normerede — denne Resolution blev bifaldet ved en Bevilling her i Thinget — fremgaaer det vistnok deraf, at Skovridergagen skulde forbedres, naar Forstinspektorems embedet saldt bort. Forfaavidt har jeg heller ikke Noget at indvende imod, at de tvende Skovrideres Gage er bleven forøget med 400 Rd., for at sætte dem i Hensæende til Lønning omtrentlig paa samme Fod som Monarchiets Skovridere; men derimod er det noget aldeles Nytt, som er kommet ind ved at antage en Overoplysningsmand og paa en Maade fornye Forstinspektorems embedet. Dette har ikke været forudsat, og det forekommer mig, at de Motiver, som Finantsudvalget har berørt med Hensyn til Bevillingen af de 400 Rd. til en af Monarchiets Forstembedsmænd for at overtage Overoplysningsmanden, ere noget dunkle og usubstændige, og i alt Fald er der Intet fremført, som gjør det nødvendigt at afvige fra den tidligere Bestemmelse derom. Der findes ogsaa omtalt i Resolutionen af 1852 tvende andre Embedsmænd under Akademiets Forstævnen, som ikke ere komne i Betragtning til Gageforhøielse. Den ene af disse er paa Akademiets Forstbistricte bekendt som en Mand, der ansees for at have Fortjeneste af Akademiets Skovvæsen, og man vil finde ham omtalt 1852 som en Mand, der allerede da havde staaet 10 Aar i Akademiets Forstævnens Tjeneste. Jeg vil ikke sige, at det var absolut berettiget, at denne Mand var kommen i